

Reportage • Söndag

Kvällen kan förändra deras liv

Fortsättning från sidan B1

lingen träffarna, oavsett om de sker gruppvis eller individuellt. Och e-post eller brevkontakter.

Olga Bozhko är själv 25 år och har arbetat för förmedlingen i två år. – Det här är egentligen inget konstigt alls. Vi har 2 000 kvinnor i våra register och samtliga har sökt sig till oss. Det kostar pengar och de måste lämna ut sig ganska mycket. Så det är inget för lyckosökare.

Det finns två huvudsaker till att så många ryska kvinnor söker sig till kontaktförmedlingar, hävdar hon.

– Många är trötta på att leva i det här landet. Västeuropa eller USA verkar naturligtvis bättre, säkrare. Dessutom har många av kvinnorna haft relationer med ryska män och är besvikna över deras sätt att vara. Varje kvinna har förstas en dröm om att hitta en bra man. Hos oss har de chansen. Och de har många att välja på, under säkra former.

En av resans deltagare har redan lämnat sällskapet. Bertil, lång och mager IT-konsult i 50-årsåldern och från Värmland, har sedan månader e-brevväxlat med en kvinna som han nu ska träffa för första gången.

Han är inte särskilt medlemsam, men berättar att han varit skild några år och halkade in på Girlcontactsidorna av en händelse.

– När vi sedan började skriva till varandra blev man ju nyfiken. Hon verkar hur trevlig som helst. Så vi får väl se. Man får ju åtminstone se lite av S:t Petersburg.

Sällskapet splittras denna första kväll och deltagarna går ut och åter i smågrupper. Det är i morgon som gäller.

Stadsrundturen lockar hälften av deltagarna. Arne, tunnelbaneförare i Stockholm, välvärdad och belevad. Christer, civilingenjör i Närke, lite yngre, fräsch och öppen. Nils-Erik, städare från norra Norrland, rak och rättfram och djupt religiös. Och så Tor och Karl från Syd norge som är kompisar. Tor jobbar i livsmedelsbranschen och Karl som juridisk konsult.

De har skiftande anledningar till att vara här. Arnes hustru omkom i en olycka för fyra år sedan och han tycker att svenska kvinnor är svåra att få kontakt med.

Christer har absolut inga problem med kvinnor, men han avslutade sitt senaste samboskap för ett halvår sedan. Han råkade hitta Girlcontact på Internet och har alltid varit dragen till östeuropeiska kvinnor. Så varför inte, även om det absolut inte är livsavgörande, säger han.

Nils-Erik har aldrig levt med en kvinna. Han ser chansen här. Tor och Karl är gamla kompisar, råkar just nu vara singlar samtidigt och ser det här som en kul grej, med en gnutta förhoppning om något mer innerst inne, medger de.

Klockan fem ska det första cocktailpartyt börja. Och när sällskapet vid fyratiden lämnar Vinterpalatset för att ta bussen till hotellet börjar männen märkbart bli lite slutna och nervösa.

Kvällen kan förändra deras liv.



Minglandet den första kvällen sätter fart direkt. – Man kan hoppa över många normala försiktiga inledningsfraser på en sådan här träff, säger arrangören Karl Bialous.



Den första träffkvällens sällskap med kvinnor i väntan på elva skandinaviska män som kan förändra deras liv – och vice versa.

"Jag vill aldrig mer ha en rysk man. De gör ingenting i hemmet och struntar i kvinnan. Dessutom vill jag härifrån."

tar på minglandet:

– Det går alltid så här snabbt. Alla vet att alla är här för att försöka träffa någon. Det gör att man kan hoppa över åtskilliga normala försiktiga inlednings-

fraser. Vilket gör det här till oerhört sociala tillställningar. Alla pratar faktiskt med alla.

Jana Bezverkha är 37 år och jobbar som guide och tolk åt tyskar. Hon skäms inte ett dugg för att hon är här.

– Jag är här för att försöka hitta en man. Så enkelt är det. Jag har varit gift två gånger med ryssar och har dåliga erfarenheter. Min senaste man hade Mercedes och pengar, men varken karaktär, moral eller familjekänsla. Skandinaviska män verkar annorlunda, säger hon.

– Fan vilken stil det är på dem, säger Christer innan han tar en klunk, rättar till slipsen och går fram till ett par av kvinnorna.

Karl Bialous står och tittar på minglandet:

– När de anmäler sig till oss kontrollerar vi deras bakgrund så att vi vet att de inte är oseriösa. De flesta här är bildade

kvinnor i kvalificerade yrken. Det är inget fult att söka kontakt på det här viset här.

Förmedlingen har en egen psykolog som är med den här kvällen för att se vad som händer. Olga Tumashevitch fungerar som en slags kurator för kvinnor som har träffat utländska män via förmedlingen.

När en man kommer tillbaka till S:t Petersburg för att möta en kvinna han träffat via förmedlingen en andra gång är det obligatoriskt med ett samtal med Olga Tumashevitch. För att prata om situationen och framför allt få tips om det praktiska om hon vill åka till mannens hemland på kortare eller längre tid.

– Att de här förmedlingarna är så populära bland ryskorna nu beror nog på att det är såpass nytt. Före perestrojkan var det omöjligt att träffa en man från Väst. Via Internet har det blivit ännu lättare, säger Olga Tumashevitch.

Hon ger samma förklaring som kvinnorna själva till att ryska kvinnor vill möta män från Väst.

– En sak är att det är ett enormt kvinnoöverskott i Ryssland sedan alla krig. Men framför allt vet inte den ryske mannen hur han ska hantera en kvinna och en familj. Många har vuxit upp ensamma med sina mammor och har inte haft en chans att finna en vettig mansroll. Och av tradition sköter kvinnorna hushåll och familjesammanhållningen här, i stort sett utan hjälp från mannen.

– Ryska kvinnor som börjar få inblick i hur det är i andra länder undrar varför männen här inte respekterar henne. Västeuropeiska män framstår helt annorlunda. För många kvinnor här är ett bra familjeliv det viktigaste kravet. Många har ju också barn som de vill ska växa upp under bra förhållanden.

Natasha Gordina är 22 och det här är

en av de första kontakträffarna hon är med på. Hon uttrycker det mer drastiskt: – Jag vill aldrig mer ha en rysk man. De gör ingenting i hemmet och struntar i kvinnan. Dessutom vill jag härifrån. Man vet aldrig vad som händer i det här landet.

Tillställningen håller på betydligt längre än till klockan åtta som var den ursprungliga stopptiden. Några kvinnor går därifrån, men de flesta sitter kvar och pratar med män eller varandra.

Någon man och kvinna lämnar tidigt tillsammans, andra bildar par först vid det allmänna uppbrottet. Och ett antal män går därifrån själva, tillsammans ut i det rätt omfattande nöjeslivet i S:t Petersburg. Några med ett telefonnummer i fickan.

Vid nästa kvälls träff med nästa omgång kvinnor saknas några av männen. Den här gången är partyt på en mindre restaurang och mönstret är i stort sett detsamma som kvällen innan. Stämningen är hög, folk flyttar runt mellan sällskapen, och så småningom dansar några.

– Den som tror att det här är någon slags prostitution har aldrig hört talas om dirty parties, säger Marina Ivanova som är chefssekreterare.

– Kvinnorna här letar inte efter pengar. De flesta av oss vill helt enkelt ha familj. Och att vi ofta är intresserade av äldre män beror på att de är tryggare och mer pålitliga än yngre.

När kvällen tar slut försvinner återigen några par tillsammans.

Två dagar senare samlas vi vid bussen för hemresa. Bertil är rusig efter fyra dagar med den kvinna han tidigare haft e-postkontakt med och nu träffat i stort sett oavbrutet.

– Jag blev till och med presenterad för hennes föräldrar, berättar han på sin värmälandska.

Nu måste han hem och tänka. Han ska tillbaka, det är han övertygad om. Eller så ska hon komma över.

Tunnelbaneföraren Arne är som förvandlad. Han har sedan den första träffkvällen umgåtts med en 27-årig sjuksköterska. Den tidigare lätt kutryggige mannen strålar faktiskt. Och hon ska komma ut till flygplatsen för att ta farväl.

– Men hon kommer över snart, det har vi lovat varandra. Och sedan åker jag hit igen. Vi måste lära känna varandra ordentligt innan vi går vidare. Hon är mycket försiktig, och det ska hon naturligtvis vara innan vi bestämmer oss för nästa steg.

Och så brister han ut i ett långt resonemang om att kvinnorna här är kvinnor, på ett annat sätt än svenska kvinnor. Ungkarlslivet sedan hans hustru omkom har bara gett honom dåliga erfarenheter av svenska kvinnor, säger han.

– De är känslökalla och svåra att få kontakt med. Jämlikhet är en sak. Men kvinnor ska våga vara kvinnor, öppna och varma och mjuka som här. Jag vet att det är jättekänsligt, men det är så, det måste påtalas, säger han allvarligt.

Religiöse Nils-Erik från Norrland har också umgåtts med en kvinna – också djupt religiös – och är omtumlad men lite olycklig eftersom han vet att han inte har råd att åka hit igen på ett tag. Civilingenjören Christer mötte någon på den andra träffen och de har umgåtts sedan dess.

– Vi hade inte sex eller så, men det var jättefint. Och hon spelar piano; jag gillar bildade kvinnor. Jag tror hon kommer över och hälsar på rätt snart.

Och så vidare. I stort sett alla har träffat någon mer eller mindre intensivt. Några ska mötas igen, några inte. Alla har en historia att berätta, om än kanske bara för sig själva när de kommer tillbaka hem. Men vad som händer med norske Jons raffset får vi aldrig veta. Han minns inte riktigt själv.

ulf.tornberg@sydsvenskan.se

"Glömt fars dag? Lugn, sätt honom vid brunchbordet och handla presenten under tiden..."

Fars dag i hela huset. Börja med stan's bästa **söndagsbrunch**.

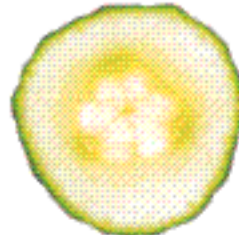
Välj mellan tre olika bruncher för **75:-** inkl måltidsdryck och kaffe.



Italiensk brunch
CAFÉ PONTINO



Sushi brunch
NORMAN'S DEU



Kropp & Själ brunch
KROPP & SJÄL

Söndagsöppet i alla butiker 12 – 16
Fri parkering i City- och Hansagaraget varje söndag

H A N S A C O M P A G N I E T

Välkommen till handelshuset för liv och lust med 40 butiker och 3 restauranger. Öppet vardag 10-19, lördag 10-16, långlördag 10-17, söndag 12-16. Stora Nygatan, Malmö. Tel 040-77 000.